

III. ÉVFOLYAM. Megjelenik **MINDEN VASÁRNAP** Ára **3** hóra **1** frt **50** kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba **Városháztér 6. sz.** *alá küldendő*	Pest, oct 17. **1869.** **41. szám.**	**Gyüjtöknek** ÖT ELŐFIZETŐ után tiszteletpéldány jár.	Szerkesztői iroda: **Városháztér 6. sz.** ide küldendö mindenféle kézirat mely **Ludas Matyinak** van szánva.

Ki lesz hát no?

Ki lesz hát no Wenkheim helyett,
Ki lesz az a hires gyerek?
A közönség kiváncsi már,
'Sz rég ideje hiába vár!

Ki lesz hát no Wenkheim helyett,
Ki foglalja el a helyet?
Nem lenne jó Borsszem János;
Ő semmiben sem hiányos!?

Ért a belügyhöz — ő! — nagyon;
— Hisz subventiója vagyon —
Öt ebéd is beléje fér
Punktum — ez lesz jó belügyér!

Reszelő.

Karakán Marczihoz.

Édes kedves komám Márton!
Tudom, hogy vagy a balpárton.
És hogy gulyád jobboldali
Azt is tudom igaz-e mi?

En is komendálok egy párt
Ha eldöglik sem vallsz nagy kárt:
Pesti Tapló, Borsszem Jankó
Mind a te gulyádba való.

Te legalább megtanitod
Ha hetenként kiporolod,
És hogy ha megnyüzod Jankót;
Küldök neked egy kis vinkót.

Karikás G.
az érmellékről.

(Mutatványszám.)

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Mihály: Nini szomszéd! ugyan furcsa betegsége lehet ám még annak a Napoleonnak is?

Iczik: Az ám hallja khend! üthet szurungattják a nyovalyák uzthán még is egy uszträk minizthier a herr v. Beuszt szolodgálja thülle kinjában.

Mihály: No csak hadd szaladgáljon ükeme! minek trafikált azzal a franczia zsarnokkal?

Mihály: Azt hallom szomszéd! hogy Pestmegyében is megalakult vóna már a Deákpárt?

Iczik: Meg ám hallja khend! ulvasztham a Pesthi Naplúban az alapszabályukat is, az 5-ik puntban nagy hetykén uda van téve, hugy „választassék egy 60 tagbul állu bizuttmány."

Mihály: Hát honnan az ördögből választanák azt a 60 tagból álló bizottmányt, hiszen mindössze csak 16-an vannak?

Iczik: Ha nem telik anyi választás, majd fug thelni hallja khend khinevezés ótján.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Bartha József elvtársnak M.-Bánhegyesen. Becses sorait vettem polgártársnak. Egy rokonkebelből jött jó kivánat mindig vigasztalólag hat a szenvedőre. Addig addig hirdetgetjük és várjuk a jobbidőket, mig egyszer majd csak megérjük. Azt mondja egyik ismert népdalunk is: „Megvirad még valaha."

Nigrinyi József urnak. Beküldött dolgozataiból egyet mást használni fogunk. Azt az „elveszett czikket" tessék beküldeni a „Népszavá"-ba, s ha jó kiadjuk. A lapot küldenénk, ha tudnánk hova?

Wimmer Lajos urnak Arad. Szives pártfogásáért fogadja köszönetünket.

Fehér Zsigmond urnak. Szives buzgalma folytán Margita — hirlap olvasás vágyának szép jelét adta.

Vig Sámuel urnak H.-M.-Vásárhely. Előre polgártárs, a szabad szellem zászlójával. Hiszszük mi, hogy H.-M.-Vásárhely szabadelvü lakossága követni fogja önt, s az olvasó népkört megalakithatni, csak egy vasárnap délutánba kerül. Az alapszabályok elküldésével nem késünk soká.

Sárik Ferencz tanitó urnak. E szerint önnek Bécsből ingyen küldik a Brumm-Brumm-ot, mert nállunk oct.—decz.-re van jegyezve. Üdvözöljük.

A kunszentmiklósi polgári olvasóegylet reklamálójának. Az augusztus elseji számot nem a kilenczedik hétben szokták reclamálni.

Henák Antal urnak:

A Ludas Matyinak tizenöt Lónyai
Piczula az ára — jól tetszett küldeni.

Mihálkovics Árpád urnak. „A toll, mely nincs hivatva: hagyja el."

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.

EREDETI LEVELEK.

XXV.

Ludas Matyi levele Karakán Marczihoz.

Kedves komám Marczi!

Már kezdtem találgatni az okát, hogy pár hét óta miért nem irsz te nekem levelet? Talán bizony beállottál te is természetvizsgálónak, s aztán ott szedegeted valahol a magyar óperencziás tengerpartján a menkü sok csigabigát?

E gondolatnak megörültem kedves czimbora! mert annyi kurázsit feltettem rólad, hogy ha már egyszer ott vagy Fiuméban, átrándulsz te onnan Bánki bácsival Venécziába is, hogy megláthasd még egyszer életedben Kossuth Lajos ü kigyelmét.

Vártam hát kedves Marczim! hogy milyen fáintosan lekanyaritod te azt, a mit jártadban költödben láttál, tapasztaltál, de csak nem érkezett semmi tudósitás se. No ekkor meg az a gondolat fordult meg agyamban, hogy küldöttél te nekem bizonyosan levelét, hanem hát a postás találta el hullatni, mint a miképen láthatod túlnan ott az első képen la.

Mikor épen ezt gondoltam édes pajtásom! akkor hoznak egy fekete pecsétes levelet, a melyben az én Bálint kis ecsém a te kedves fijad azt a szomoru ujságot irja, hogy már nehány hét óta a pennát sem tudod forgatni, nem hogy a karikásodat . . olyan beteg vagy.

Kedves egyetlen egy jó komám Marczi! ne bolondozzál, nem szeginy embernek való a betegsig magamról tudom, hanem csak olyan nagy uraknak mint Napoleon ő felsége, osztán meg Bájszt, Wenckheim és Horváth Bódi ő excellentiáiknak ni!

Sajnálom kedves komám! hogy Bálint ecsém meg nem irta, hogy mi bajod, legalább ko mendálhattam volna valami jóféle orvosságot, tesz em fel egy kis fáin tokaji aszszubort. Ha megkivánod édes jó komám! mingyárt irok valamelyik hegyaljai derék előfizetömnek, hogy küldjön egy pár butelliával Karakán Marczinak.

Most már csak a vigasztal, mig nem hallok ismét valamit rólad kedves komám! hogy egy gulyás bojtár nem hal bele mindenféle haszontalan nyavalyába s vissza adja a jó isten egésségedet mielőbb.

Én már imádkozni is akartam éretted láddi kedves jó komám! ha nem hát ebből a fene kóterböl, még csak a templomba se eresztik ki az embert. Ez a miniszterium kedves komám még csak üdvezülni sem hagyja azt, a ki a közösügynek hozsánnát nem kiált.

Már most aztán pajtás! ha elkárhozom, az ü lelkükre és vesztükre kárhozom el. No de hiszen majd is alájok gyujtok a . . pokolban, mert tudd meg azt czimbora, hogy az ur pokolban is csak ur lesz . . . én pedig majd csak egy szeginy fütő.

Vigyázz az apetitusodra édes komám! Ajánlom hogy vágj be reggelenkint egy meszely jóféle szilva pálinkát, délben pedig igyál meg egy öreg pint egrit, jobban kikurál ez komám, mintha a vármegye felcserje az egész patikát megitatja veled.

Ujdonságot annyit irhatok kedves komám hogy meg szaporodtunk a kóterban. Kaptunk egy c z u v a x o t. Tudod mi ez a czuvax? Hogy tudnád, mikor én se tudtam eddig az ideig.

Hát a czuvax alatt azt értik itt kedves komám mikor valami uj szállitmány érkezik a fogházba a „s z e r e n c s é t l e n e k“-ből. „Szerencsétlen“-nek pedig itt komám azokat a rabokat nevezik kiknek nem volt szerencséjük a ló vagy a marhalopáshoz hanem rajta vesztettek a szerencsétlenek!

A váczi nip előtt aztán kedves komám! mindegy feki akár birka vagy lótolvaj legyen az ember, akár iró és sajtóvétségi fogoly, csak azt mondja ott ránk hogy ezek is s z e r e n c s é t l e n e k! Horváth igazságügyminiszter ő excellentiája ugy kitudta bódizni akarom mondani módizni a sorját komám azzal, hogy bennünket is Váczra küldözget a „r a b l ó k i r á l y“ keze alá (hogy mást ne gondolj kedves komám! megkell magyaráznom, hogy a fegyház igazgatót épen az igazságügyminiszterium kebelében nevezik tréfásan vagy komolyan nem tudom rablókirálynak) mondom, a ki hát a rablókirály keze alá kerül, arra ráütik a „szerencsétlen“ bilyogot, ha mingyárt a szentséges római pápa lenne is.

Skorpió pajtás is ilyen „c z u v a x“ és „s z e r e n c s é t l e n“ fog lenni láddi kedves komám még szerencséje, hogy csak két hónapig álmélkodhatik „a gonosztévöknek dolgán“!

Most hát már a tegnapi c z u v a x a l négyen volnánk a s z e r e n c s é t l e n e k!

Ez a tegnapi czuvax pedig kedves komám valami Fuchs nevü emancipált fiatal polgártárs, a „Reichs-Gelse“ szerkesztője! a ki bizony ravasz egy róka lehet, mert mióta bebujt a lyukába, azóta még csak nem is mutatta a tisztességes pofáját.

Már azt kezdtük gyanitani kedves komám! hogy bankócsináló! azért nem jő ki a napvilágra hanem aztán kisütöttük Gőcsejivel, hogy a biz az istenadta azt restelli szörnyen hogy csuffá tette a kóterünket félöles czilinderével. Pedig jól tette, hogy behozta, különben is kicsi nagyon az éji ibrikünk, ha szüksége lesz egyikünknek vagy másikunknak Tallérosi zebulonként „h u m a n u s c z i l j á b a l“ — mint a kultuszminiszternek — a czilinderre . . majd elkölcsönözzük töle ; s ha ki nem nevezhetjük is érette tanfelügyelőnek Fuchs lébent, kinevezzük majd a Borsszem Jankó váczi fülnökének.

Most pedig kedves komám adjon az i sten jobb egésséget . . . a közösügyes gulyát kezdik ujra öszveterelni . . . nagy szükség lesz tehát Karakán Marczi karikássára.

Kedves czimborád

Ludas Matyi.

Milyen legyen az iskola?

Milyen legyen az iskola
Községi! felekezeti?
Pap s tanitó azon töpreng . .
Mindenki azt kérdezgeti.

Egy azt mondja: rontsuk széjjel
Azt a régi válaszfalat!
Más azt mondja: ovakodjunk!
Kigyó lakhatik az alatt.

Egy azt véli: int az idő
Ne áljunk meg, csak „előre“
Más azt mondja: ne rontsunk, mert
Oda lesz a vallás őre.

Egy azt hiszi: bizonyosan
Több az erő öszszesitve . .
Más azt mondja: élő hitünk
Meg leszen igy semmisitve.

Egy azt mondja: ne rontsuk, sőt
Erősitsük azt a bástyát:
A melynek fundamentomát
Őseink oly mélyre ásták.

Egy azt mondja: reperáljuk
Azt a rozzant vén fedelet,
A mely alatt békén valánk
Mikor a vész járt a felett.

Más azt mondja: Ej bontsuk le!
Mit kimélnénk, szedte vette!
Még leszakad, s oda temet
Hisz a fája oly szuette.

És oh csudáknak csudája!
Még találunk olyan bambát:
A ki azért ellenzi, mert
Félti elavult hatalmát!! . .

Igy töprenkedik a világ
Egyik rész német plundrában
A másik szürben, ködmönben,
Harmadik reverendában.

Igy jobb lenne! Talán még se!? . .
Én nem bánom! nohát én se!
Én nem adok egy fillért se!
Ha kend nem, hát akkor én se!

S a világosságnak tornya . .
Az ur kertje — az iskola —
Szükkeblüség féltékenység
Körmei közt meg lakola.

Addig huzzák, vonják egymást
Hogy „olyan“ se lesz „ilyen“ se,
Az is elpusztul a mi van,
S nem lesz utóbb semmilyen se! . .

Tanakodnak, czivakodnak,
Meg is marják egymást szépen
S a vakságnak sötét köde
Ott ül majd a szegény népen.

Milyen legyen az iskola?!
„Olyan“ legyen avagy „ilyen“?
Áldozz, épitts jó magyar nép!
Mind jó lesz az akármilyen!

Kondor Marczi.

Ludas Matyihoz Váczon.

Kedves érdemes emberem! vedd kedvesen le velem
Elbeszélem ebben neked, mért ver érted kebelem?
Érzékeny lélekkel vettem nehéz szenvedésedet
Betegen kellett elmenned, ez sem mentett tégedet.
Kellemetlen lehet ezen penészlepte helyzeted
De egy kemény végzés tette — és ezt meg nem vetheted.
Szenvedd békével helyzeted ezen nehéz keresztjét
Megéred még veszteséged kétszeres szerencséjét.
Nem lesz érdemed felejtve, — és le telt szenvedésed
Nem érhet el téged szégyen, s verve lesz ellenséged
Egészségedért délben élj levessel, s pecsenyével
Est ebédre lehet rétes, rétze, ép csemegével.
Gégédnek meg nevezetes hegyen termett édes nedv
Melly lelkedet felélleszsze, s legyen kellemteljes kedv.
Ne félj — remélj, becses élted teljék el egészségben
Ne érjen veszély tégedet, élj csendes békeségben.

Kivánja

Jámborfalvi.

*

Uti

Motto: „Milyen volt a te mértéked:

Iczik: Ové . . ! megálljun khend pustás atyafi! nagyun hollatja khend valamit a sarogjábul.
Postás: Hát hiszen csak hadd hulljon, tudom én mit pakoltam oda. Ühü! gyühü!!

Fricskák.

No valahára a Pesti Napló is kezd öszinte lenni. Hogy hogy? hát ugy hogy mostanában egyik czikkének már e volt a czime: „szegény kormány! szegény ország"!

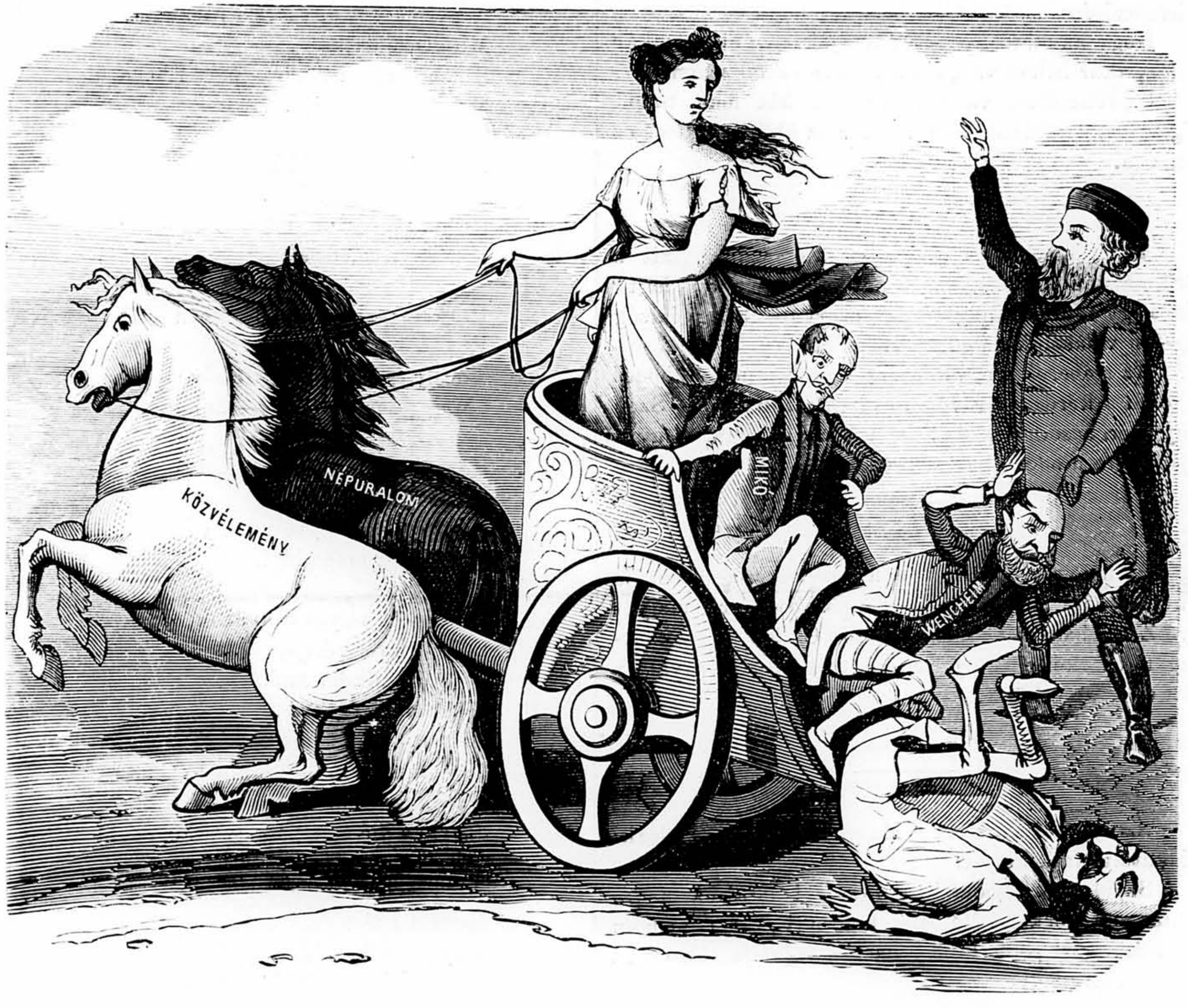
Már csakugyan kutya jár a kertben, aligha valami kuruczvilág nem lesz, mert ime a pestis Napló is igazat kezd beszélni.

Jól mondá Csernátoni hogy a Pestis Napló is a szajha irodalom egyik terméke, mert becsületes személynek csakugyan nem lehet azt nevezni, ki ország világ előtt képes elmondani, hogy a pápai követválasztást felekezeti háboruvá tették Horn és Jókai!

Ugyan nem tudná kend édes vén néném asszony, hogy Pápa városának csak egy tizedrészét teszik a protestánsok? Bizony kendtek tették felekezeti háboruvá, mikor páter Tritytroty nevében lázitottak.

képek.

Ollyal mérnek vissza néked."

Ludas Matyi: Megálljon kend hugom asszony! nagyon hullat valamit a sarogjából . .
Sors hugomasszony: Hát hiszen csak hadd hulljon, tudom én mit pakoltam oda. Ühü! gyühü!

Sziporkák.

Nehány vig legény, kik között festő is volt az uton lányt láttak elhaladni, kinek szépsége őket csodálatra ragadta. Ezt megkellene szólitani. — Neked kellene azt tenned — oh de azt tenni elég bátor bizonyosan nem leszesz. Igy kiáltottak egyszerre. A festő hogy bátorságának jelét adja, a megszólitásra vállalkozott. Bátran közeledett a leányhoz és azt megszólitotta. A leány az egészet szerelem vallomásnak tartotta és elpirulva, halkan mondá: Köszönöm, van már szeretőm.

Egy vak ur már harmadszor házasodott, de szerencsétlenül. Egyik barátja egyszer nejét rózsához hasonlitotta. „Szinét nem ismerem" mondá a vak úr, „mert vak vagyok, de tövisein érzem, hogy önnek igaza van."

Németalföldön kihirdettetett a törvény, hogy egy leánynak sem szabad élete 16 éve előtt férjhez menni. „Istenem!" sohajtozott egy 14 éves leány, ez már mégis sok, pedig az élet oly rövid.

Pattantyúk.

A r—csi választókerületben szüntelen azon panaszkodnak, hogy az ottani képviselő roppant nagy „mihaszna“ ember, néma az országgyülésen egy kukkot se szól se A se B mellett, se A se B ellen jogaink védelmezésére.

Hogy az mindegy — mondják tovább — akár Pesten, akár itthon van, ott se, itt se csinál semmit.

Szerencsétlen választókerület! hát nem tudod még te azt a példabeszédet: ökör az ökör, ha Bécsbe viszik is.

Mit érdemel a „köpönyegforgató“ ember, kit a körülmények szele gyenge nádként ide s tova hajt? kérdé egy tetőtől talpig derék magyar úri egyéniség a r—csi választókerület képviselőjétől.

Az emberek megvetésénél egyebet nem érdemel — felelt a kérdezett röviden és határozottan. — Szegény szerencsétlen flótás! nem is tudja talán, hogy a saját fejére mondta ki a sententiát.

Pálfi Berczi az Esti Lapu érdemdús szerkesztője szeretné tudni, hol árulják azt a pofabocskort, melyet báró Zsigó használt akkor, midőn Gallér ur esküdtbizgató czikkét épen egy felségsértési per tárgyalása előtt és napján közlé.

Hát a Deáktéren.

Szécsenből azt irják a Matyinak, hogy Pulszki belakatoltatta a kutját.

Szja! édes jobboldali atyámfiai! lássátok a választás előtt torkig tölté belétek a bort.. mert nem az övé volt; most pedig lám a vizet is sajnálja tőletek.. mert hát az az övé.

Gyuri bácsi — a baranyai tarisznyás prókátor — látván, hogy az ö mesterségébe a papok beleavatkoztak, kapta magát s elhatározta, hogy ö meg beáll baranyai papnak.

Bizonyos úr egy fiunak, ki mindig kész volt hazudni, egy Lónyai hatost igért, ha neki rögtön valamit hazud. „Mit!“ mondá a fiu, „hisz e perczben nekem kettőt igért, és most csak egyet akar adni?“ Az úr elbámult, és két Lónyai hatost fizetett a fiunak.

Deákpárti dajkamese.

„Jön a muszka, — jön a burkus“,
Riadj rémülj magyar!
Menekülj a kétfejü sas
Szárnya alá hamar.

A gyermeket ugy veszi rá
Mindenre dajkája,
Hogy „mumusról“ — más rémekről
Mesél hazug szája.

Deákpárti dajkáid is
Igy hazudják neked,
„Mind a muszka, mind a burkus“
„Szörnyü ellenséged.“

Hogy igy aztán rémültedben
Fuss a kétfejü sas
Szárnya alá, — s ott fülelve
„Meg se moczczanj — hallgass.“

Hogy ha jönne mind a kettő
A sas ellen haddal,
Akkor a sast önvesztedre
Födesd be magaddal.

A rá mért sulyos csapások
Ellen legyél vértje,
Ő aztán miként szokása,
Majd megfizet érte.

„Jön a muszka, — jön a burkus,“
Bujj a kétfejü sas
Szárnya alá riadt magyar!
„Meg se moczczanj — hallgass.“

Hanem azért ijedtedben
Egyet ne feledjél,
„A sas bárha kétfejü is“ —
Mindig prédából él.

Papirrágó.

Tehát már Sárospatak is átadta képezdéjét a kormánynak?

Át biz a! de hiába!:

Természete a magyarnak,
Hogy jussait nem hagyja (?)
De ha véle bánni tudnak
Az ingét is od'adja.

Jelenet egy képviselő testületi ülésben.

1. Képviselő: Tisztelt képviselő testület! városunkban a hús igaz, hogy méregdrága, hanem annál roszabb, úgyannyira, hogy én már három nap óta egy darab húst sem tudok enni.

2. Képviselő: Én is úgy vagyok vele, erővel pápistává akarnak tenni, mindig böjtöltetnek, én tiltakozom ezen intolerantia ellen, én kálvinista vagyok.

Polgármester: Ez nem úgy áll, én mindig jó hust kapok.

3. Képviselő: Én is osztom polgármester úr véleményét, mióta megtudták a mészárosok, hogy én is képviselő vagyok, azóta mindig jó hust adnak.

2. Képviselő: Én nem részesülök azon szerencsében, miben polgármester úr.

Polgármester: Ez sértés, ez személyeskedés, képviselő úr azt tételezi fel rólam, hogy én magam járok a mészárszékbe, pedig a szakácsném jár, én könyvre hordatok hust, minden hónap végével kifizetem, az én szakácsnémat ne gyanúsitsa senki. Ha azt hiszik a képviselő urak, hogy én magam járok a mészárszékbe, akkor én lemondok állásomról, leteszem a hivatalomat, én nem bántottam soha senkit, engem még is gyanúsitanak, ime, itt a húshordó könyvem, kérdezzék meg a szakácsnémat.

Képviselők: 2-ik képviselő húzza vissza a szavát!

2. Képviselő: De kérem, ha mégis rosz hust kapok.

Képviselők: Mondja, hogy jó húst kap.

Végzés:

A polgármester megmarad, rosz hús nincs, minden marha egyforma.

Polgármester: Uraim! a városi világitás kerül szőnyegre. E tekintetben inditványt akarok tenni. — Köztudomású dolog az, hogy nálunk a világitás photogennel történik, ez azonban, amint tudni méltóztatnak felette költséges és mégis rosz. Van azonban közel hozzánk egy város, úgyhiják, hogy Nagyvárad. Ennek a Nagyváradnak azon jó gondolata támadt, hogy photogen helyett a holdvilágot vette árendába a városi világitás végett, s e miatt szerződésre is lépett, a holdvilágot igazgató és suroló közegekkel. Történt azonban, hogy noha a holdvilág eleinte jól világitott később azonban a kezelő személyzet hibája miatt a világitás véglegesen megszünt, minek következtében Nagyvárad városa a holdvilág kezelőinek az árendát felmondta, Nagyváradon most sötétség uralkodik, a holdvilág pedig alkalmazást nem talál. Uraim! én ajánlom, fogadjuk meg a holdvilágot a világitásra, s ha nálunk is úgy tesz mint Nagyváradon, csapjuk el mi is és járjunk faggyúgyertyával bélelt lámpással.

Képviselők: Helyes, éljen!

Végzés:

A holdvilág világit, ha nem világit járjunk faggyúgyertyával bélelt lámpással.

Az uj sajtótörvény.

Haraguvék Gallérosi,
Hogy elveszté minden pörét,
Igaz! lehet haragudni
Ő itta meg ennek levét.

És hogy kitört haragjában,
Csodálni azt nem is lehet;
Hogy ő húzza a kurtábbat:
Csak nem evett bécsi meszet!?

Azért igen üdvös dolog,
Inditványt tön a Naplóba
A baloldal bármint morog,
Ne halgassunk a bal szóra!

Inditványom oda megy ki:
— Ezt mondja hős Szabó Gallér —
Azonnal el kell itélni
Ki Kosuttal izgatni mér.

Minek az a formalitás?
Azután az esküdtekben
Nincsen egy szikra pietás;
Fölültetnek — szörnyü — engem!

Vesszen tehát az esküdtszék....
Elvesztem *igy* minden pöröm,
S utóvégre kitehetnék
Andrássyéknál a szüröm!

Szabad marad igy a sajtó
— Mondá hős Galléri Jankó
Szabad mondja Ludas Matyi
Kinek tetszik *Váczra menni.*

Szeretet-fillérek.

E lapok kiadótulajdonosa Mészáros Károly, 600 forint pénzbirsága, s váczi fogsága költségének fedezéséhez járultak:

Somogyi József Mezőkeresztesről 50 kr, Tébi Jánosné, Farkas Mári asszony Nagyváradról 50 kr, Hegedüs Ferencz Nagy-Kanizsáról 2 frt.

Fogadják a szives adakozók a fogságot szenvedő őszinte köszönetét.

A kiadóhivatal.

Deák Ferencz a crédóba.

Deák Ferencz még hires ember lesz külföldön, multkor egy franczia photographus 40 ezer példányban adta el arczképét, most pedig egy angol lap közli, a pantini gyilkosé gyanánt.

Diskurszus

Mihály gazda és Iczik szomszéd között.

Iczik: Azt hallottam Mihály gazda, hogy khend pumpás rigmos faragó, akármi kérdésre stante pede versben thodja megfelelni?

Mihály: Attól függ tudja szomszéd, hogy minő kedvemben vagyok; most például nem bánom, ha versben diskurálgatunk is egy kissé . . hát csak kezdje rá Iczik szomszéd no!

Iczik: *Khöcskeméten mért lett ojra*
Képviselö Hufráth Döme?
Mihály: Mert itallal és étellel
Igen sokakat megtöme.
Iczik: *Miért választák meg Pápán,*
Treffort Gusztit inkább, mint Hornt?
Mihály: Mert Treffort a „barbár"-oknak . .
Horn pedig a kormánynak ront.
Iczik: *Mért csapta ki Marikovszkit*
Szilágyi s Váradi Gábor?
Mihály: Mert Marikovszki rabszolgát
Nem hagyott tenni magából.
Iczik: *Miért van az Mihály lében*
Hol Mikó veszt . . ott Hollán nyer?
Mihály: Mert Van Mo(n)st egy balga bankár,
Ki vesztegetni Hollánt mer.

Ludas Matyi gyorspóstája.

Becses nevét bejegyeztük.

A győri postamesterurnak:
Győrnek városából,
Sok reklamot veszünk;
Ki az oka annak
Mondja meg ön nekünk.

Szabó Gyula elvtársnak, M.-Telkin. Megküldtük, s küldendjük a Matyit. — Üdvözletünket!

Somogyi József urnak, Mező-Kereszt esen. Buzgó pártfogásáért fogadja köszönetünket.

☛ Értesités. ☚

Tisztelettel tudatjuk, hogy a Ludas Matyi 1870-re szólló képes nagy naptára már minden előfizetőnek expediáltatott. Ugyan azért ha 5 nap alatt még nem kapnák előfizetőink: sziveskedjenek reklamálni, hogy a postai tévedést azonnal kiderithessük.

☛ Ludas Matyi humoristikus képes nagy naptára megrendelési ára 1 ft.

A kiadóhivatal.

Rajzoló: **Virághegyi** | Felelős szerkesztő. **Bényei István.** Kiadó-tulajdonos: **Mészáros Károly.** | Metsző: **Huszka.**

Pest, 1869. Nyomatott Vodiáner F.-nél, megyeháztér 9. sz.